

โครงร่างคำเทศนา

พระองค์ทรงประสูติเพื่อท่าน

ลูกา 2:8-20

แทร์รี แอล เทอร์เรล

คำนำ

พระกิตติคุณในแต่ละเล่ม กล่าวถึงการประสูติขององค์พระเยซูคริสต์ในส่วนที่แตกต่างกัน ออกไปคือ ขอนั้นแสดงให้เห็นภาพที่องค์บริสุทธิ์เสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ในโลก มาระโกแสดงให้เห็นภาพของ “การเริ่มต้นพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์” เมื่อพระองค์ทรงริเริ่มพระราชกิจงานุกิจครั้งเมื่อทรงเจริญวัยแล้ว มัทธิวบรรยายถึงการมาเยือนของเหล่านักปราชญ์ และส่วนลูกานั้นได้บันทึกเนื้อหาเหตุการณ์ได้สมบูรณ์ที่สุด ซึ่งมุ่งประเด็นที่ความหลากหลายของสามัญชน และผลของการประสูติของพระคริสต์ที่มีต่อพวกเขา เช่น นางเอลีซาเบธภรรยาของปุโรหิตธรรมดา ๆ คนหนึ่ง (ลูกา 1:41-45), สิเมโอนชายผู้มีศรัทธาอันแรงกล้า (ลูกา 2:25-35) และนางอันนา หญิงม่ายวัยชราซึ่งเข้าไปนมัสการและถืออดอยู่ในพระวิหาร (ลูกา 2:36-38) หากเปรียบกันว่ามัทธิวเป็นผู้เขียนพรรณนาถึงผลสะท้อนของการประสูติของพระเยซูที่มีต่อชนชั้นปัญญาชนอย่างเช่นพวกนักปราชญ์แล้ว ลูกาก็เป็นผู้บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับสามัญชน

ให้เราพิจารณาถึงสิ่งที่ลูกาได้กล่าวถึงผลของการประสูติของพระเยซูคริสต์ที่มีต่อบรรดาคนเลี้ยงแกะ ประสบการณ์อันสำคัญที่พวกเขาได้รับนั้นเป็นสิ่งที่เราจะได้รับด้วยเช่นกัน กล่าวคือประโยคที่ว่า “มาถึงท่าน” และ “เพื่อท่าน” ถูกย้ำกับพวกเขาหลายครั้งให้เราพิจารณาถึงการประสูติของพระเยซู “เพื่อท่าน” ในตอนสมัยที่บันทึกนั้นคืออะไรเพราะการประสูติของพระองค์นี้ก็มิมาเพื่อเราทั้งหลายในปัจจุบันด้วยเช่นกัน

1. ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาเพื่อเขา (ข้อ 8-10)

ก. พวกเขากำลังสาละวนอยู่กับภารกิจหน้าที่ประจำวัน โดยไม่ค่อยใส่ใจกับคำพยากรณ์ หรือสิ่งซึ่งเป็นนิรันดร์กาล ซึ่งเหมือนกับที่เราเป็นอยู่

ข. ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาปรากฏกายในภารกิจประจำวันของเขา

-พระเจ้าทรงใช้ความพยายามมากมายที่จะดึงความสนใจของเราเข้าหาพระองค์

(1) โยนากับปลาขี้กิ้ง

(2) โมเสสกับพุ่มไม้

ค. ทูตสวรรค์ปรากฏกายต่อหน้าเขา

1. พวกเขาได้สัมผัสกับประสบการณ์อันอัศจรรย์ด้วยตนเอง

2. พระเจ้ายังคงหันความสนใจของเราสู่พระองค์ด้วยวิธีการเช่นนี้

ง. พระสิริของพระเจ้าล้อมรอบเขาเช่นเดียวกับอิสยาห์

จ. ทูตสวรรค์มาพร้อมกับถ้อยคำของพระเจ้า เมื่อเราได้รับประสบการณ์ในการสำแดงของพระเจ้า พระองค์จะทรงเสด็จมาพร้อมกับถ้อยคำตรัสของพระองค์

2. ข่าวประเสริฐของพระเจ้ามามีมาเพื่อพวกเขา (ข้อ 10-11)

ก. ถ้อยคำนั้นเป็นข่าวประเสริฐแห่งความชื่นชมยินดีแก่คนทั้งปวง

1. พระองค์ทรงเสด็จมาพร้อมกับข่าวแห่งการพิพากษา การตัดเดือน การขึ้นนำและอื่น ๆ

2. บ่อยครั้งที่พระองค์ชักนำความสนใจของเราที่จะเข้าถึงในความหวังใจ และการทรงไถ่บาปของพระองค์ยิ่งขึ้น

ข. ข่าวประเสริฐของพระเจ้าผู้ไถ่มีมาเพื่อพวกเขา (ข้อ 11)

1. พระเจ้าทรงนำถ้อยคำของพระองค์มาถึงเราบ่อยครั้งกว่าอย่างอื่น

2. เราต้องมีพระเจ้าผู้ไถ่

3. พระองค์ทรงเข้ามาในชีวิตของเราด้วยถ้อยคำที่ผ่านการสอน การเทศนา การอัศจรรย์ และทางของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

4. คริสต์มาสเป็นการนำข่าวประเสริฐของพระเจ้าเข้ามาในชีวิตประจำวันของเราในรอบปี

3. พระองค์ทรงประทานหมายสำคัญแก่พวกเขา (ข้อ 12)

ก. เมื่อพระองค์ทรงนำบรรดาคนเลียงแกะให้มีความเชื่อในองค์พระผู้ไถ่ของพวกเขาพระองค์ทรงประทานหมายสำคัญซึ่งปรากฏเป็นความจริงนั่นคือ พวกเขาจะได้พบพระกุมารพันผ้าอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า

ข. เมื่อพระองค์ทรงเรียกเขา พระองค์จะประทานหมายสำคัญแก่เรา

1. พระคัมภีร์ทุกเล่ม คำเทศนาทุกตอน คริสเตียนทุกคน การอัศจรรย์ทั้งสิ้นของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุกอย่างและคำอธิษฐานทุกคำล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องหมายสำคัญของเรา

2. ต้นคริสต์มาสทุกต้น และการตกแต่งประดับประดาที่เป็นเครื่องหมายนำให้ระลึกถึงองค์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา

4. การตอบสนองต่อการมาเยือนของทูตสวรรค์

ก. พวกเขาเชื่อฟังการทรงเรียกที่จะไปพบกับพระผู้ไถ่ (ข้อ 15, 16)

ข. พวกเขาเห็นกับตาและเชื่อ (ข้อ 16)

ค. พวกเขาบอกเล่าเรื่องของพระผู้ไถ่ไปทั่วทุกที่ (ข้อ 17)

ง. พวกเขาล้วนแล้วแต่มีความยินดีในองค์พระผู้ไถ่ (ข้อ 20)

บทสรุป

เทศกาลคริสต์มาสเป็นการย้ำเตือนว่าพระเจ้าทรงเรียกเราทุกคน พระองค์ทรงเสด็จเข้ามาในชีวิตประจำวันของเราพร้อมด้วยข่าวประเสริฐแห่งการทรงไถ่ และพระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้เราต้อนรับพระองค์เข้ามาในชีวิต

ขอให้เราประพฤติเหมือนอย่างบรรดาคนเลียงแกะ คือเชื่อฟังการทรงเรียกของพระองค์ เข้ามาพบกับพระคริสต์และมีความเชื่อในพระองค์ อีกทั้งได้บอกเล่าเรื่องของพระเยซูในทุกที่และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความชื่นชมยินดีในพระเจ้า และการทรงไถ่บาปของพระองค์

“ในคืนก่อนที่พระคริสต์มาประสูติ”

1 ยอห์น 5:19

คำนำ

คริสเมนท์ มอร์ ได้เขียนบทเพลง “ในคืนก่อนที่พระคริสต์มาประสูติ” ซึ่งพรรณนาถึงสภาพของมนุษย์และสิ่งที่ได้บังเกิดขึ้นในคืนคริสตมาสนั้น

พระคัมภีร์ก็ได้กล่าวถึงสภาพของโลกมนุษย์ในคืนวันที่พระคริสต์ประสูตินั้นว่ากำลังตกอยู่ใต้อำนาจชั่วร้ายและมารซาตานทุกแห่งหนเต็มไปด้วยความบาป

ในพระธรรมมาลาคี ซึ่งเป็นเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมได้กล่าวว่า มนุษย์ไม่เข้าใจในความรักของพระเจ้า (มาลาคี 1:2) พวกเขาถูกนำไปในความบาป (มาลาคี 1:6, 2:9) พวกเขาทรยศต่อกัน (มาลาคี 2:10) การนมัสการของเขาเป็นการเสแสร้งหลอกลวง (มาลาคี 2:17) และพวกเขาถือโง่กับพระเจ้า (มาลาคี 3:7-9)

เมื่อเราย้อนภาพคืนวันคริสต์มาสที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ บางทีเราอาจจะพบว่าปัจจุบันเราอาจเป็นเหมือนกับคนเหล่านั้นด้วยเช่นกัน เราทั้งหลายจงแสวงหาพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา นมัสการพระองค์ และยอมให้พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงเรา

1.ผู้ต่อต้านพระเจ้า

ก.มารซาตาน

1.เป็นเวลานานนับพัน ๆ ปีที่มารซาตานคอยพยายามต่อต้านพระเจ้า (อิสยาห์ 14:12-15, ตัวอย่างสมัยอาดัมและโซบ)

2.มันยังคงคอยเป็นศัตรูกับพระองค์และวนเวียนอยู่รอบ ๆ เราจุดสิงห์คำรามซึ่งคอยหาโอกาสหยิบยืมเราเป็นเครื่องมือ

3.ซาตานคอยยุแหย่มนุษย์ เช่น ยุแหย่ให้กษัตริย์เฮโรดสั่งฆ่าพระเยซูหลังจากที่พระองค์ประสูติ

2.“ผู้คอยสังเกตการณ์”

2.1 พวกเขาอัลกัษณ์และนักบวช ตลอดจนผู้พยากรณ์ควรจะรู้ว่าการประสูติของพระเยซูคริสต์นั้นได้มาถึงแล้ว แต่พวกเขากลับไม่ยอมรับ เมื่อความจริงของพระคริสต์ได้ปรากฏชัดแจ้ง พวกเขากลับพยายามที่จะฆ่าพระองค์ครั้งแล้วครั้งเล่า

2.2 ผู้คนในเมืองไม่มีที่พักอาศัยให้กับพระองค์ เว้นแต่บริเวณด้านนอก

2.3 คนในปัจจุบันมีที่ให้สำหรับพระคริสต์ประทับที่เพียงแค່ภายนอกของชีวิตเขา

3. ผู้เชื่อในพระองค์

ก. มารีย์ และ โยเซฟ

1. จากการปรากฏของทูตสวรรค์ในครั้งแรก เขาทั้งสองก็มีความเชื่อและปฏิบัติตาม
2. ถ้าเรามีความเชื่อเราก็มีความไว้วางใจและเชื่อฟังด้วยเช่นกัน

ข. บรรดาคนเลี้ยงแกะ

1. พวกเขาเห็นหมายสำคัญในการประสูติของทารก และมีความเชื่อ
2. เมื่อเราได้มีประสบการณ์กับการอัศจรรย์ของพระองค์ เราจะเชื่อหรือไม่?

ค. พวกนักปราชญ์

1. พวกเขาได้ติดตามดวงดาวของพระองค์ และเชื่อมั่นในคำพยากรณ์เรื่องการประสูติของพระคริสต์ซึ่งผู้เผยพระวจนะได้บันทึกไว้
2. พวกเรามีพระวจนะของพระเจ้าและหมายสำคัญอันอัศจรรย์ซึ่งจะนำเราเข้าไปพบกับพระองค์ เราจะเดินทางนั้นหรือไม่?

บทสรุป

มารชาดานยังคงครอบครองเหมือนกับเป็นเจ้าของย่านอากาศ กำลังพยายามต่อต้านทุกสิ่งซึ่งพระคริสต์ทรงมีพระประสงค์ที่จะกระทำในชีวิตของเรา เอเฟซัส 2:2 เราจะเป็เพียงแค่ผู้ชมการต่อสู้ระหว่างมารชาดานกับพระคริสต์เท่านั้น หรือจะเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์และเข้าส่วนในชัยชนะเหนือมารชาดานร่วมกับพระองค์

วันคริสต์มาสซึ่งพระคริสต์ทรงประสูติคือการเปลี่ยนแปลงมาให้คือ ทั้งโยเซฟและมารีย์ไม่ได้เป็นเหมือนเดิมอีกต่อไป บรรดาคนเลี้ยงแกะได้รับการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นหลังจากที่พวกเขาได้นมัสการพระเจ้า เช่นเดียวกับพวกนักปราชญ์ นางอันนา ลิเมโอนและทุกคนซึ่งได้พบกับพระคริสต์ตามที่พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้แล้วแล้วแต่ได้รับการเปลี่ยนแปลงทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับการเปลี่ยนแปลงแล้ว แล้วท่านเล่า?

“ทำไมเราจึงรักและยกย่องนางมารีย์”

ลูคา 1:35, ยอห์น 2:5, กิจการ 1:3, 4, 13, 14, 2:4

คำนำ

ทำไมเราจึงรักและยกย่องนางมารีย์? การตอบสนองต่อพระวาระของพระเจ้าและต่อองค์พระเยซูคริสต์ตลอดที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์เป็นตัวอย่างของการตอบสนองที่เราควรมี คือ “ไม่ว่าพระองค์จะตรัสอะไรแก่ท่าน จงทำตาม” (ยอห์น 2:5) คำกล่าวเช่นนี้จะเกิดผลได้ดีที่สุดในชีวิตของท่าน

ตัวอย่างของนางมารีย์เป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การปฏิบัติตามอย่างยิ่งคือ เธอประจักษ์ถึงพระวาตะซึ่งดำรงพระชนม์อยู่ เธอจึงเชื่อในพระองค์ และเธอได้ต้อนรับพระองค์

1. นางมารีย์ประจักษ์ถึงพระวาตะซึ่งดำรงพระชนม์อยู่

ก. เธอรับเอาพระวาระของพระเจ้าในเรื่องการเสด็จมาของพระองค์ (ลูคา 1:26-38)

1. แม้ว่าจะมีความยากลำบากที่จะเกิดขึ้นตามมา แต่เธอยังพูดว่า “ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นไปตามคำของท่าน”

2. ความสามารถที่จะวางใจในพระประสงค์ของพระเจ้า มีความสำคัญเสมอชีวิตเมื่อหลายปีที่ผ่านไป เธอรู้ว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ที่ประกาศว่าจะเสด็จไปยังกางเขน เธอเต็มไปด้วยความปวดร้าวในหัวใจ มีแต่ความหวังและรำไห้ แต่ถึงกระนั้นเธอได้มอบความไว้วางใจของเธอไว้กับพระเจ้า

3. “ขอให้ น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จในโลกเหมือนดังที่ได้สำเร็จในสวรรค์” ประโยคเช่นนี้จะ เป็นคำอธิษฐานของเราในทุกครั้งไป

ข. เธอเป็นผู้ให้กำเนิดพระบุตรของพระเจ้า

ค. เธอตระหนักถึงความสำคัญในพระราชกิจของพระองค์ (ลูคา 2:41-51)

1. พระเยซูทรงโต้แย้งในพระวิหารที่เยรูซาเล็ม

2. ทั้งมารีย์และโยเซฟกลับไปแล้วพระเยซูตรัสว่า “ท่านเที่ยวหาฉันทำไม ท่านไม่ทราบหรือว่าฉันต้องอยู่ในพระนิเวศแห่งพระบิดาของฉัน” (ลูคา 2:49)

3. นางมารีย์ “เก็บเรื่องราวทั้งหมดนั้นไว้ในใจ” (ลูคา 2:51) เธอรับฟังยอมรับและมีความเชื่อ

4. เราไม่รู้เสมอไปว่าทำไมเราจึงต้องพันฝักกับความสับสนวุ่นวายและปัญหามากมายประการ แต่ในเวลาต่อมาสิ่งเหล่านี้กลับเป็นประโยชน์กับบางสิ่งที่เราจะต้องเผชิญ (โรม 8:28) จากตัวอย่างของนางมารีย์เราสามารถเรียนรู้ที่จะอดทนและเก็บรักษาพระวาระของพระองค์ไว้ในใจของเรา

ง. เธอวางใจในฤทธานุภาพของพระองค์ (ยอห์น 2:1-5)

1. ที่หมู่บ้านคานา “จงกระทำตามที่ท่านสั่งเจ้าเถิด” (ยอห์น 2:5)
2. เมื่อพระองค์ทรงตรัสให้เราจุ่มตัวลงในแม่น้ำจอร์แดน (ดังเช่นนามาน) หรือไปล้างดวงตาในสระสิโลอัม เราก็ควรกระทำตามนั้น
3. ชัยชนะเป็นผลสุดท้ายของการเชื่อฟังพระองค์ (ศึกษาจากตัวอย่างของนางมารีย์)
 - จ. เธอติดตามพระองค์ด้วยความเชื่อ (ลูกา 4:16-24, ยอห์น 2:12)
 1. เธอได้ยื่นพระเยซูประกาศพระราชกิจของพระเจ้าในวิหารเมืองนาซาเร็ธ
 2. เธอติดตามพระองค์ไปยังเมืองคาเปอร์นาอุม และเห็นพระองค์ขับไล่ผีร้ายและรักษาคนเจ็บป่วย
 3. เธอได้เห็นและเธอมีความเชื่อ
 4. มีบ้างในพวกเราที่ได้เห็นการอัศจรรย์ของการเปลี่ยนแปลงในชีวิต แต่กระนั้นยังคงดำเนินชีวิตในความผิดบาป ขอให้หันมาศึกษาตัวอย่างของนางมารีย์ คือ การได้เห็นเป็นความเชื่อที่เกิดขึ้น

2. นางมารีย์เชื่อในพระวาตะซึ่งดำรงพระชนม์อยู่

ก. เธอได้ยื่นพระสุรเสียงของพระองค์

1. เธอเชื่อฟังในทันใด และรีบไปยังบ้านของยอห์น
 2. เธอตอบสนองต่อพระวาทะ และมีความเชื่อ
- ข. ท่านมีความเชื่อเกิดขึ้นเพราะท่านได้ยื่นพระวาทะหรือไม่?

3. นางมารีย์รับเอาพระวาตะซึ่งดำรงพระชนม์อยู่

ก. เธอขึ้นไปยังห้องชั้นบนด้วยความเชื่อฟังในพระวาทะของพระเจ้า (กิจการ 1:13 , 14)

ข. เธออธิษฐานอยู่ในห้องชั้นบนด้วยความเชื่อฟังในพระวาทะของพระองค์ที่กล่าวว่า “จงอธิษฐานเผื่อรองนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบไปด้วยฤทธานุภาพจากเบื้องบน”

ค. และที่ห้องชั้นบนนั้นเธอได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ “เขาทั้งหลายประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 2:4)

บทสรุป

ขอให้ชีวิตของนางมารีย์ได้เป็นแบบอย่างของเราในปัจจุบัน ที่มีหัวใจและจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ ยอมรับพระวาทะของพระเจ้า มีความเชื่อ และปฏิบัติตามพระวาทะนั้น แล้วเราจะได้รับพระพรและการเติมให้เต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ดังที่เธอได้รับนั้น

“สัญกรรมซึ่งมาบังเกิดเป็นมนุษย์”

มัทธิว 1:18-25, 2:1-11

คำนำ

เป็นเรื่องสำคัญมากที่เราต้องยอมรับในสิ่งที่พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า พระเยซูทรงเกิดจากหญิงพรหมจารี ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอันใดกับเลือดเนื้อของมนุษย์ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้เกิดการปฏิสนธิขึ้น

1. การปฏิสนธิ

ก. ทรงปฏิสนธิโดยพระเจ้า

1. เป็นแผนการการทรงไถ่บาป

2. ความรักซึ่งทรงมีต่อเรา จึงได้สร้างเราตามพระฉายาของพระองค์

3. ความรักจบลงด้วยพระโลหิตของพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ที่ชำระความบาปผิดของเรา

ทั้งหลาย

ข. ทรงปฏิสนธิในครรภ์ของนางมารีย์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

1. ไม่ได้เกิดจากมนุษย์แต่เกิดโดยพระเจ้า

2. ไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยหรือคองศ์อื่นใด ไม่มีนามอื่นใดท่ามกลางมนุษย์ในได้ล้ำกระทำให้เรา

ทั้งหลายรอดจากความผิดบาป

ค. ทรงปฏิสนธิเพื่อเราทั้งหลาย

เพียงเพื่อเราทั้งหลาย พระองค์จึงได้เสด็จมาประสูติ (ยอห์น 3:16, Philip 2:5-11) พระเจ้าทรงรักเราทั้งหลายมากมายเพียงใด

2. ทรงประสูติจากหญิงพรหมจารี (มัทธิว 1:18, 23)

ก. ทรงประสูติจากนางมารีย์ ซึ่งเป็นหญิงพรหมจารี ไม่ได้เพื่อประโยชน์ของเธอเอง เพราะก่อให้เกิดแต่ปัญหาแก่เธอมากมาย (ชื่อเสียง, ครอบครัว, เพื่อนพ้อง, โยเซฟ) และตามบัญญัติแล้วอาจเป็นผลให้เธอถูกประหารชีวิตได้

ข. ไม่ได้เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของโยเซฟ เพราะทำให้เขาเกือบต้องสูญเสียคู่หมั้นของตน ส่งผลกระทบต่ออนาคต ชื่อเสียง ที่พักอาศัย ตลอดจนการงานของเขา

ค. ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของพระองค์เอง พระองค์ทรงลดพระองค์เองเสด็จลงมา พระองค์ต้องทนกับการโจมตีของมารซาตาน ถูกเกลียดชังจากบรรดาผู้คนในเมืองของพระองค์เอง ถูกทรมาณแสนสาหัส และถูกตรึงบนกางเขน อีกทั้งยังทรงแบกเอาความผิดบาปของเราไปยังหลุมศพ

ง. พระองค์ทรงเกิดจากหญิงพรหมจารีก็เพื่อเราทั้งหลาย เพื่อยกความผิดบาปของเรา เพื่อชีวิตของเราจะบริบูรณ์ยิ่งขึ้นและเพื่อจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้าตลอดนิรันดร์กาล

3. พระองค์ทรงเป็นผู้สมควรแก่การกราบนมัสการ (มัทธิว 2:10, 11)

ก. นักปราชญ์ไม่ได้กราบนมัสการดาวดวงนั้นซึ่งเป็นรูปเคารพ เราทั้งหลายไม่ได้กราบนมัสการดวงดาว ทูตสวรรค์ รัชนีง แสงสว่าง ต้นไม้ ไม้กางเขน และอื่น ๆ เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นรูปเคารพทั้งสิ้น

ข. นักปราชญ์ไม่ได้กราบนมัสการโยเซฟ ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นผู้ที่พักอาศัยและปกป้องพระเยซูก็ตาม

1. เราไม่ได้กราบนมัสการบรรดาคณะนิกาย คำเทศนาสั่งสอนหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หรือคริสตจักร แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นที่รวมแห่งกิจกรรมขององค์พระผู้ช่วยให้รอดก็ตาม

2. เรากราบนมัสการพระเจ้าเพียงพระองค์เดียว

ค. นักปราชญ์ไม่ได้กราบนมัสการนางมารีย์ แม้ว่าเธอจะเป็นผู้ที่พระองค์ทรงใช้กระทำการอัศจรรย์ในการประสูติองค์พระเยซูคริสต์ก็ตาม

1. เราไม่ได้กราบนมัสการการอัศจรรย์เพราะผลที่เกิดขึ้น

2. เราไม่ได้กราบนมัสการแทบบาทของบรรดาผู้ซึ่งพระเจ้าใช้ในการทำการอัศจรรย์

3. หรือแม้แต่บรรดาทูตสวรรค์ ในพระคำของพระเจ้ก็ปฏิเสธที่จะให้กราบนมัสการด้วยเช่นกัน

ง. นักปราชญ์กราบนมัสการพระเยซูคริสต์เพียงพระองค์เดียว

1. ด้วยกาย – พวกเขาคุกเข่าลงต่อพระพักตร์พระองค์

2. ด้วยริมฝีปากของพวกเขา – สรรเสริญพระองค์

3. ด้วยทรัพย์สินสิ่งของของพวกเขา – ถวายพระพรแด่พระองค์

4. ด้วยชีวิตของพวกเขา – ขอมจำนนต่อพระองค์

บทสรุป

สังฆกรรมที่กล่าวมานี้ล้วนแล้วแต่ทรงคุณค่าอันหาที่ประเมินมิได้ ขอให้เราทั้งหลายได้นำแบบอย่างจากพวกนักปราชญ์ที่จะกราบนมัสการพระคริสต์ด้วยกายของเรา ด้วยปากของเรา ด้วยทรัพย์สินของของเรา และด้วยชีวิตของเราเพราะพระองค์ทรงเป็นของประทานอันใหญ่ยิ่งที่เราเคยได้รับมา

ที่มา : เพื่อนผู้นำ, ปีที่ 2 ฉบับที่ 7 พฤศจิกายน-ธันวาคม 1993, หน้า 32-36.